

๗๕

ความมืดเป็นมิตร

ความมืดเป็นมิตร ไม่ได้เป็นศัตรูกับการเข้าถึงธรรม เป็นความมืดที่น่ารัก ถ้าเรารู้จักที่จะอยู่กับความมืด ความมืด ก็จะเป็นเกลอ เป็นสหายของเรา อย่ากังวลกับการเห็นภาพ หรือว่าต้องเห็นอะไรอย่างนั้น อยู่กับความมืดอย่างสบายๆ อย่างนี้ไปเรื่อย ๆ

ยิ่งมืดก็ยิ่งดี ยิ่งดีก็ยิ่งใกล้สว่าง ไม่ช้าความสว่าง ก็จะมาเอง อยู่กับความมืดด้วยใจที่สบายๆ เบิกบาน

แล้วก็อย่าให้มีความคิดว่า มืดอย่างนี้แล้วเมื่อไรดวง สว่างจะมาปรากฏ อย่างนี้คิดอย่างนี้ อยู่กับความมืดด้วย ใจที่นิ่งสงบ ให้เราคู่กับความมืดอย่างนั้นไปก่อน อย่าไป ตีโพยตีพายว่า ไม่เห็นจะได้อะไรเลย ความสว่างไม่เห็นมา ต้องนึกเหมือนเรานั่งเงียบๆ ในคืนที่มีดมืด

สมมติว่า เป็นเวลาตี ๑ เราก็ต้องยอมรับว่า นี่คือตี ๑ ถึงจะตีโพยตีพายอย่างไร ดวงอาทิตย์ก็ไม่มาปรากฏให้เรา เห็น แม้ตี ๒ ตี ๓ ตี ๔ ตี ๕ ก็เช่นเดียวกัน จนกว่าจะถึง

เวลาอันเหมาะสม ไกลี่รุ่ง แสงเงินแสงทองจึงจะมาปรากฏ
ให้เราเห็น และแหล่งกำเนิดของแสงเงินแสงทองเป็นดวง
สีแดงๆ ยามอรุโณทัยจึงจะมาภายหลัง

ถ้าเรานั่งนิ่งๆ โดยไม่กังวลอะไร เหมือนนั่งในยาม
รัตติกาล ในคืนเดือนมีดอย่างนี้ ไม่ช้าจะสมหวัง คือใจ
จะสงบ ไม่ทวนทวยราย จะหยุดนิ่ง จะสว่างไปเอง

๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕